

hjælpe til, at Statstidendens økonomiske Vilkaar kunne blive bedre. Den Forhandling, der har været ført baade her i Salen og i det andet Ting, vil sikkert give Administrationen Midler til at drive Tidenden paa en mere økonomisk Maade, saa at Bladet kan blive, om ikke en lukrativ Forretning, saa en Forretning, der kan bære sig selv, hvad jeg føler mig overbevist om, at den vil kunne. Jeg skal derfor anbefale Lovforslaget, som det foreligger fra Landstinget, til uforandret Vedtagelse.

Alfred Christensen: Inden jeg giver det foreliggende Lovforslag min Stemme, vil jeg benytte Lejligheden til en Henvendelse til den højtærede Minister. Ved Indførelsen af Statstidenden blev det gjort til en Pligt for offentlige Kontorer og en Række Forretningsmænd, i Særdeleshed Sagførere, at indføre en Mængde Bekendtgørelser i Statstidenden. Ved det nærværende Lovforslag gives der Regler for, at Indenrigsministeren skal fastsætte den takstmæssige Betaling for saadanne Kundgørelser under Hensyn til den for Bekendtgørelser i Dagspressen i øvrigt sædvanlige Betaling. Her sammenlignes Statstidenden med Dagspressen, og det er rimeligt og rigtigt, at den skal have samme Priser, men den skulde ogsaa paa det nærmeste have den samme Forretningsorden. Nu er det saaledes, at en Bekendtgørelse kan man faa optaget i ethvert Blad her i København den næste Morgen, naar man indleverer den om Aftenen, men Statstidenden har den Ordning, at man skal indlevere Annoncerne, saa vidt jeg husker, inden Kl. 10 Dagen i Forvejen. Der er ikke noget Kontor, hverken her eller paa Landet eller i en Provinsby, som vil være i Stand til at have sine Annoncer færdige Kl. 10 om Formiddagen, for det er ordinært den Tid, Kontorarbejdet begynder. Det vil altsaa sige, at Statstidenden fordrer med et rundt Tal 3 Dages Varsel for at optage en Bekendtgørelse, og dette er for meget, naar vi, som sagt, i alle private Blade, der ledes paa moderne Vis, kunne faa optaget Annoncer, naar vi indleverer dem Aftenen i Forvejen. Jeg vil henstille til den højtærede Indenrigsminister at sørge for en saadan Forandring i Forretningsgangen ved Statstidenden, at vi Forretningsmænd ogsaa med nogen Nytte kunne bruge denne Tidende; thi saadan som det er, bereder den os Hindringer og Forsinkelser omtrent hver eneste Dag. Det kan ikke blive ved at gaa paa den Maade. Vi have her en

Stab af Redaktører, Udgivere, tilsynshavende, Kontrolører og dit og dat. Hvis vi i Stedet for fik et ungt Menneske, maaske paa 16—20 Aar, der sørgede for at ordne Annoncerne og for, at de vare trykte den næste Dag, naar Bladet udgik, vilde vi Forretningsfolk være meget mere taknemmelige, end vi ere over det tidligere store, vidtløftige Apparat. At det kan ske, er der ikke Tvivl om. Enhver, der tages fra et moderne Blads Redaktion, vil være i Stand til at ordne det for Statstidenden, ligesom det er ordnet for andre Blade, og jeg synes, vi Forretningsfolk med Billighed maa kunne fordrø dette, naar vi have Pligt til at bruge Bladet til Annoncer.

Dinesen: Det er Formaalet med den Forandring, som er foreslaaet i Loven om Statstidenden, at opnaa, at dette Statsforetagende kunde blive i økonomisk Henseende mere fordelagtigt, end det er, og blandt de Veje, man har anvist for at naa til denne mere fordelagtige Drift, er den at begrænse Stoffet til, hvad der er mest hensigtsmæssigt og nødvendigt. Nu staar jeg her med Statstidenden Nr. 8 for 12. April i min Haand, og der findes optaget den Lov om Ændringer i Loven om Forfatter- og Kunstnerret, som er udkommen under 29. Marts d. A. Hele denne Lov findes aftrykt paa 3 Spalter i Statstidenden. Jeg kan ikke se rettere, end at det er i høj Grad u hensigtsmæssigt. Det er en Lov, der indeholder enkelte Sætninger, enkelte Stykker af Paragraffer o. s. v., uden indbyrdes Sammenhæng, bestemte til at indredigeres i den ældre Lov. Først derved bliver det nye til en Lov, der er til at forstaa for de Folk, der skulle benytte den. Men en saadan Lov som denne, der kun indeholder Stumper og Stykker, er uforstaaelig for Almenheden, og jeg vil meget henstille, at noget saadant ikke gentager sig, for det er et Spild af høj Rang at aftrykke paa 3 Spalter i Statstidenden en Lov af et saadant Indhold som den, jeg her tillader mig at omtale. Der udkommer en Lovtidende, hvori denne Lov bliver optagen, og den vil saa af dem, der skulle bruge den, kunne paralleliseres med den gamle Lov, og der vil selvfølgelig udkomme en samlet Lov, hvor det nye er sammenredigeret med det gamle, saa det er altsaa overflødigt at trykke en Lov som denne i Statstidenden. Jeg forstaaer i øvrigt ikke, hvorfor Love overhovedet skulle aftrykkes i Statstidenden. Der kan maaske være enkelte Tilfælde, hvor de